

Thả Thú Ra

Chiem Luu Huy

1. Vua nước vô dụng có sáu mươi hai cung tần mỹ nữ. Đêm nào cũng có hai nàng hầu. Số 62 là phòng khi tháng 31 ngày. Dựa vào tích ấy, về sau có câu: "*Đời tôi cô đơn, hai tay ôm hai em*"?! Nghêu ngoao vậy, chớ ai tin! Chỉ có sự thực là Vua Vô Dụng yếu đuối lắm. Sợ gió, sợ nước; dĩ nhiên là sợ dân chúng chê cười.

2. Một hôm có vị hoạn quan họ Ninh tấu rằng:

- Muốn tỏ rõ dũng khí, không gì bằng đi săn. Từ cổ chí kim, từ Đông sang Tây, từ Nam chí Bắc biết bao bậc minh quân nhờ đi săn mà tiếng thơm muôn thuở, sử sách còn ghi.

Vô Dụng nghe theo! Và, đoàn tùy tùng tiền hô hậu ủng; cờ xí ngợp trời, chờ ngày lành, tháng tốt xuất chinh.

3. Vấn đề mưu tước kế, hoạn quan họ Ninh bố trí trên đại xa Vua Vô Dụng tới 32 mỹ nhân cỡ Tây Thi, Trịnh Đán nước Việt xưa. Vậy nên, vừa đi vừa tung hứng, đường xa hóa gần. Chẳng bao lâu, đại quân đã tới "cửa rừng"! Chờ cho bọn Tây Thi, Trịnh Đán đỡ Vô Dụng dậy mặc đại bào, cân đai, mũ mão, phẩm phục xong (còn mừng mền, chiếu gối, son phấn, gương lược,... Ôi thôi, thân kệ, bừa phứa ra đó, không biết bao nhiêu mà kể)

- Đích thân quan Hoạn Ninh khom lưng, cúi đầu trước cửa đại xa, làm ghế cho Vô Dụng đạp lên mà bước xuống.

4. Sinh ra và lớn lên trong cung cấm, thêm suốt ngày đêm tửu sắc, sắc tửu. Đây là lần đầu tiên đứng trước "phong cảnh thiên nhiên hùng vĩ"! Vô Dụng ngỡ ngàng lắm. Đền trời hoan hỉ, khen ngợi. Lập tức Hoạn Ninh tâu:

- Nhờ ơn mưa móc - tài đức minh trị vẹn toàn của Đức Vua mà đâu đâu trên đất nước của Người cũng là giang sơn cấm tú!

5. Lại nói "cửa rừng" - Đây là nơi Thảo Cầm Viên do hoạn quan Ninh bày đặt ra. Muông thú thì bị nhốt, bỏ đói cả tuần. Có con bước đi không nổi, nói chi bay, nhảy! Hồ, báo, cáo, cầy thì bị đập cho gãy xương, lòi cẳng (cũng vì thuộc hạ của Ninh thái quá). Thành thử, nhà Vua Vô Dụng mới bắn có một phát lên trời mà ba con thỏ, nhím, gà rừng đã lăn quay.

Thừa cơ, các tay súng săn thiện chiến liên tục vãi đạn, cả súng liên thanh khắc lửa, chiêm trống thúc dòn làm náo loạn một góc trời. Lũ chó săn được thả ra, con nào con nấy được huấn luyện quá hung hăng, dữ tợn và rất trung thành. Chúng cắn cổ tha về những con vật đáng thương, bày la liệt trên bãi cỏ xanh mượt trước mặt nhà vua.

Bốn tên tốt đồ, tốt đen còn táo tợn tha lời về một con gấu ngựa đã bị ai đó chặt tay, rạch mặt.

Một con thiên nga không biết chết tự bao giờ mà dòi bọ bị động lồm ngồm bò ra từ trong bụng chướng. Có mùi... May mà bấy giờ, ba quân nhón nháo, mùi hương son phấn át đi. Vô Dụng không thấy.

6. Sợ lộ liễu quá, nhân lúc Tây Thi, Trịnh Đán dâng rượu Vô Dụng phóng mắt trúng cặp chân dài của Tây Thi hớ hênh còn chưa muốn khép hờ. Đàng tây, trời kéo mây tuy chưa đen nhưng đã có gió. Quan hoạn Ninh vội chấp tay xun xoe:

- Dạ, thưa thánh thượng! Một mũi tên đã trúng trăm đích. Cuộc săn đại thắng lợi. Dũng khí nhà vua cho thấy trên cả tuyệt vời! Đến trời đất cũng muốn nổi cơn giông gió ghen tị. Mong Đại vương mau mau trở về cung cấm, kéo Hoàng Thái hậu đại thọ, đại phúc, đại lộc, đại đức tựa cửa đợi Đại vương hồi cung, báo tin hồng!

7. Vô Dụng vốn sợ gió, sợ nước. Bọn Tây Thi, Trịnh Đán lại không ưa gì cung nỏ. Chỉ chờ có thế, bọn chúng bèn họa theo:

- Đại vương! Đại vương anh minh! Minh về sớm để chúng thiếp sửa soạn nội y, khơi lò hương, chờ mong được đội ơn mưa móc trời biển hạ cố đêm nay ạ!

8. Tức thì, quan hoạn Ninh thay mặt Vô Dụng tuyên cáo xuống bá quan văn võ và chúng dân (chúng dân bao giờ cũng ở cuối những lời cáo, ban) rằng, cuộc săn đại thắng lợi! Lệnh hội quân về! Mặc cho một số kẻ háo danh, háo sắc khác chưa kịp thể hiện mình, thảm tiếc nuôi.

Còn câu chuyện Thả Thú Ra thì lan truyền dai dẳng trong nhân gian, chưa biết đến bao giờ ?...